

boende i Danmark ligesom eksempelvis ungarerne, der kom her for 40 år siden.

Og så til fru Dorte Bennedsen, der siger, at når forudsætningerne ændrer sig, ændrer man også beslutningen, hvis jeg forstod det rigtigt. Jeg vil i hvert fald holde fast i, at det er rigtigt, at når en forudsætning for en beslutning ændrer sig, så tager man selvfølgelig også beslutningen op til overvejelse. Alt andet ville være urimeligt.

Forudsætningen dengang for toårsreglen var ganske rigtigt, som fru Dorte Bennedsen selv siger, at der var en forventning både hos regeringen og oppositionen og hos alle andre om, at inden to år var dette problem løst, fordi der var fred i Bosnien. Men den forudsætning holdt ikke, og derfor er det naturligt også at ændre beslutningen, fuldstændig ligesom jeg i går hørte fru Dorte Bennedsens partifælle forsvarsmi- nisteren sige, at når en forudsætning for at flytte Sergentskolen fra Sønderborg til Odense nu er faldet væk, så ændrer vi også beslutningen. Det er faktisk nøjagtigt det samme, jeg siger i denne sag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Søren Søndergaard spørger, om dette her er et skalkeskjul. Hr. Søren Søndergaard er stadig væk ikke kommet til skelsår og alder her i Folketinget, så derfor skal jeg sige, at det har været Venstres helt klare politik i den forrige periode før folketingsvalget, at vi ønsker midlertidig opholdstilladelse til alle, og at den midlertidige opholdstilladelse skal være tidsbegrænset de første syv år.

Dernæst har jeg igen i dag forsøgt at få svar fra indenrigsministeren på, om ministeren kender sin udlændingelov eller ministeren ikke kender den. Vi kører med to regelsæt, hvilket vi efter min opfattelse overhovedet ikke behøvede, for der er efter den gældende udlændingelov mulighed for at give midlertidig og tidsbegrænset opholdstilladelse. Det vil ministeren aldrig svare på, og det får vi nok heller ikke svar på i dag.

Anne Baastrup (SF):

Debatten her med alle de mange korte bemærkninger viser et menneskesyn, som er utrolig ubehageligt at høre på.

Der skal ikke være tvivl om, at SF afviser VKZ's lovforslag. Der er tale om mennesker, som nu i to år har levet i utryghed med det pres, det er med deres viden om, at deres land er

smadret. Deres liv skal ikke blive ved med blot at være midlertidigt. Der er tale om mennesker, der er flygtet over hals og hoved, der er tale om mennesker, der i årevis har levet under et psykisk pres, som er ubærligt.

Vi har nogle rettigheder som danske statsborgere; vi har også en forpligtelse over for de mennesker, der er flygtninge. Det er fuldstændig urimeligt at lade dem fortsætte i den midlertidige situation.

Hr. Tom Behnke sagde et år til, måske flere år. Hr. Tom Behnke kender vist ikke de forhold, disse mennesker lever under.

Vi afviser forslaget og håber ikke, at det kommer tilbage til en anden og tredje behandling her i salen, så vi igen skal høre på de her toner.

Tom Behnke (FP):

Fru Anne Baastrup sagde – hvis jeg skal starte med det – at disse korte bemærkninger, der har været, var et udtryk for vores menneskesyn, og at det har været ubehageligt at høre på. Hun sagde også, at jeg ikke skulle kende de forhold, hvorunder disse flygtninge lever i Danmark.

Hvis jeg flygtede fra et land, hvor der var krig, hvor jeg var udsat for tortur og forfølgelse, og hvor jeg risikerede at blive slået ihjel, ville jeg være ovenud lykkelig for at komme til et land som Danmark og få en midlertidig opholdstilladelse – vel at mærke en midlertidig opholdstilladelse, hvor forudsætningen er, at jeg kan blive i Danmark, indtil der er fred og ro i mit hjemland igen. Jeg ville være kisteglاد, hvis det kunne lade sig gøre.

Jeg ville ikke som flygtning stille mig op og stille krav om, at jeg skulle have en permanent opholdstilladelse, at jeg skulle have en tidsbegrænset opholdstilladelse, at jeg skulle have statsborgerskab i det pågældende land, og at jeg skulle blive der resten af mit liv, det ville jeg da ikke gøre. Så jeg forstår ikke, hvad det er for et menneskesyn, som fru Anne Baastrup taler om.

Lad mig så sige, at Fremskridtspartiet advarede – og jeg kan huske det, for det var under tegnede selv, der var ordfører de to gange, hvor vi har diskuteret det, både da loven i sin tid blev tilvirket og også, da vi fik en revidering af den – imod, hvad konsekvenserne ville blive af denne lov. Vi advarede om, at ordet midlertidig var et blufnummer. Det var et blålys, man sendte i øjnene på den danske befolkning, og jeg sagde også dengang, at det garanteret kun var noget, man gjorde, for at det skulle glide lidt lettere ned. Jeg fik desværre ret, det var et blålys, man lavede.